

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1095/2021
05.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Павловића, због кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка б) Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Борка Петковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву Куо 19/21 од 08.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж – уо 103/21 од 23.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Павловића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Смедереву Куо 19/21 од 08.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж – уо 103/21 од 23.07.2021. године и предмет враћа Вишем суду у Смедереву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву Куо 19/21 од 08.07.2021. године, одбачена је молба окривљеног Александра Павловића за пуштање на условни отпуст са издржавања казне затвора по пресуди Врховног суда Србије у Београду Кж I 382/03 од 24.04.2003. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж – Уо 103/21 од 23.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Александра Павловића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Павловића, адвокат Борко Петковић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1.

ЗКП, па је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Павловића је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног Александра Павловића у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним првостепеним решењем повређен закон из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, коју повреду закона није отклонио другостепени суд доносиоци побијану другостепену одлуку у поступку по жалби, иако је окривљени на исту указивао у жалби изјављеној против првостепеног решења.

Из списка предмета произлази да је окривљени Александар Павловић, пресудом Окружног суда у Смедереву К 86/01 од 30.08.2002. године, оглашен кривим због кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка 4) и тачка 6) Кривичног закона Републике Србије и осуђен на казну затвора у трајању од 40 година, која пресуда је уважењем жалбе браниоца окривљеног и по службеној дужности преиначена пресудом Врховног суда Србије у Београду КжI 382/03 од 24.04.2003. године, у погледу правне оцене дела, тако што је дело окривљеног описано у изреци првостепене пресуде правно квалификовано као кривично дело убиство из члана 47. став 2. тачка 6. КЗ РС, па је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 40 година. Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Врховни суд Србије у Београду је пресудом Кж III 2/04 од 03.12.2004. године исту одбио као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Надаље, из списка предмета произлази и то да је судија Слађана Бојковић, учествовала као председник већа у доношењу побијаног првостепеног решења Вишег суда у Смедереву Куо 19/21 од 08.07.2021. године, којим је одбачена молба окривљеног Александра Павловића за пуштање на условни отпуст са издржавања казне затвора по пресуди Врховног суда Србије у Београду КжI 382/03 од 24.04.2003. године, која је потврђена пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж III 2/04 од 03.12.2004. године, те да је ова судија претходно учествовала као члан већа у доношењу мериторне одлуке по оптужби – пресуди Окружног суда у Смедереву К 86/01 од 30.08.2002. године (преиначене пресудом Врховног суда Србије у Београду КжI 382/03 од 24.04.2003. године), којом је окривљени Александар Павловић, оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка 4) и тачка 6) КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 40 година.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, предвиђене су ситуације у којима се судија или судија поротник мора обавезно изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија

жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако тим закоником није другачије прописано. Одредба члана 38. став 1. ЗКП, обавезује судију да прекине сваки рад на предмету уколико постоје разлози за његово изузеће предвиђени одредбом члана 37. став 1. ЗКП.

Имајући у виду наведено, учешће судије Слађане Бојковић, у поступку одлучивања по молби окривљеног Александра Павловића за пуштање на условни отпуст са издржавања казне затвора у трајању од 40 година по пресуди Врховног суда Србије у Београду Кж I 382/03 од 24.04.2003. године којом је преиначена пресуда Окружног суда у Смедереву К 86/01 од 30.08.2002. године, односно у доношењу решења Куо 19/21 од 08.07.2021. године и претходно у доношењу наведене мериторне пресуде Окружног суда у Смедереву, по оцени овога суда, представља законом предвиђен разлог за обавезно изузеће судије Слађане Бојковић у том предмету, у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, јер се учешће судије у раду на „предмету“ има посматрати као једна целина у односу на окривљеног Александра Павловића.

Следствено изнетом, по налажењу Врховног касационог суда Виши суд у Смедереву је доношењем побијаног првостепеног решења Куо 19/21 од 08.07.2021. године, учинио повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, коју повреду није отклонио Апелациони суд у Београду доносећи побијану другостепену одлуку, иако је окривљени на ову повреду закона указивао у жалби изјављеној против првостепеног решења, а због које повреде је укидање побијаних правноснажних решења неопходно.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд усвојио је као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Павловића, укинуо побијана правноснажна решења и списе предмета вратио Вишем суду у Смедереву на поновно одлучивање, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући у виду разлоге укидања побијаних правноснажних решења Врховни касациони суд није разматрао остале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног налазећи да су исти, за сада, беспредметни.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

